

2711
54

ს ი ა ნ გ ი

პეჩ უშვერა

გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ბეჭდვითი განკარგულებას გააგონ ფიჩი—შვიდმა ფეხოეთის კორეპონდენტებს გაზუტ წადა: მართალია, ბერლინის საბჭოები და ქუჩები შემაინწუნებულ სურათს წარმოადგენენ, მაგრამ იქვენი კამას ნუ ატყუებთ. სურათი-მე, ცნებობება იქვენი საღმს შეხედეთ.

მზ. გ. დანიშინა



— შერ, რაღა ცეცხლშეკიდებულ სახლებსი და დანგრეულ ქუჩებს შესცქერიო, სახეზე გიტყობათ სუნტი გულის პატრონი უნდა იყოს... შეტად დაღვრეშილად გამოიყურებოთ, გირჩევთ, ხალხისაკენ მიიხედოთ...
— დიას! შეც ხალხისკენ მივიხედე და მიტამქვარ დაღვრეშილი.

„ძია“ კრუპის ღალა-ძიძა

პიტოვრმა კრუპის ქარხანა განსაკუთრებული მზრუნველობის ქვეშ აიყვანა.

გაზეთებიდან

ნახ. მ. ვაღბოლსკისა



პიტოვრი: მომეყარი მკერდზე მტრედო, რძით ჩაიტკბე ქორფა ყელი, შენგან ბევრი ძღვენი მახსოვს, მომავალში მცხად გელი. ხელი ხელს ბანს და შენც ხშირად წამდგომიხარ „ჩემო ბიძა“ — და სანაცვლოდ დღეის შემდეგ შენც მიმიღე ღალა-ძიძად.

გენერალი რიგბაკი და მისი სიზმარი

რადიომიმომხიდეელი გენერალია დიტმარი, ხანდახან ძილში ნახული ახარებს ტკბილი სიზმარი.

რუბორთან დგას და გადასცემს რაც „ქვეყანაზე მომხდარა“, გერმანელ ჯარში დღემდე სულ ერთი ფრიცილა მომკვდარა.

ყველას აჯერებს, ახარებს, — დიტმარს ასხამენ ქებასა, ტევტონთა უკუქცეულ ჯარს არგუნებს გამარჯვებასა.

გახარებული უამბობს გებელსს-დიტმარი სიზმარსა, — ეს რაა, — იგი სიზმარში ნამდვილ სასწაულს იხამსა;

გენერალ ზამთარს შეიპყრობს და მას ფიურერს მიართმევს, მისგან კი ჯილდოთ მიიღებს რკინის ჯვარს, აღბად შეათეს.

ყუმბარა

პავაკა მოთხოვები

ქველად უმსახურებელი ანდერაძი

გერმანელთა სარდლობის ბრძანებით დივიზიების წმინტების კავალი კომპლექტება ხდებოდა „არიელთა“ დროა ზურგში. „გადაკომპლექტება“ — ეს გერმანულ ენაზე ახლა ნიშნავს წითელი არმიის მიერ მოსოფის დივიზიებიდან შემთხვევით გადარჩენილ ჯარისკაცებისა და ოფიცრებისაგან პატარ-პატარა ნაწილების შეკოწიწებას.

— ეს როგორი დივიზიის ნაშთია? — შეეკითხა გენერალი ერთ-ერთი ათეულის უფროსს.

— „დიდი გერმანიის“, თქვენო აღმატებულებავ!

— საიდან გამოიქცით?

— ხარკოვიდან, თქვენო ბრწყინვალელებავ!

— ამ დივიზიის ფონ — ძურუნბერგი სარდლობდა, არა?

— დიახ, თქვენო ბრწყინვალელებავ!

— სად არის ახლა?

— აქ, ჰოსპიტალში გარდაიცვალა.

— საწყალი, — ანდერაძი არ დაუტოვებია?

— როგორ არა, გვთხოვა, ჩემი მახლობლების გვერდით დამასაფლავეთო.

— მერე, შეუსრულეთ?

— გერა, თქვენო ბრწყინვალელებავ, შეუძლებელი იყო.

— რატომ იყო შეუძლებელი?

— მისი ნათესავების უმრავლესობა სტალინგრადთან და ხარკოვთან დაისოცა და იქვე დაიბარხნენ.

სკოლაში

ბერლინის დაწყებით სკოლაში მასწავლებელი ეკითხება მოწაფეს:

— ასანთის თაბრიკის ეზოშია ცაცხვის გათლილი მორი. ვის შეუძლიან მითხრას რა დანიშნულება აქვს ამ მორს?

პატარა კურტი წაძობტება და სხაბა-სხუბით მიუგებს:

— ის დანიშნულება აქვს ბატონო მასწავლებელო, რომ მისგან ჯგერებს ვააკეთებენ და ზედ დააწერენ „აქ მარხიან წითელი არმიის მიერ ამოყლული გერმანელთა პოლკის ჯარისკაცები და ოფიცრები“.

— დაჯექი, — მრისხანიდ მიუგებს მასწავლებელი, — დაჯექი, არ გცოდნია. აბა ვალტერ დრაიერ, შენ ვიპასუხე.

— იმითომ მასწავლებელო, რომ იმ მორისაგა დამზადონ ჯოხები და დაურვიონ გესტაპოლებს, რომ მათ სცემონ სასურსათო მალაზიების წინ მდგომ მშიერ დიასახლისებს.

კლასში უნერხული სიჩუმე ჩამოვარდება. **მახვილაკი**

მნაკა მოლოინები

იუგოსლავიაში დიდი აჯანყებაა. პარტიზანებმა ზოგან მთელი რაიონები გაათავისუფლეს. **გაზეთებიდან**

ნახ. დონისა



— მამაჩემი კინორეჟისორად დანიშნეს. დედაჩემი მალე კინოვარსკვლავი იქნება.

— მამაჩემი კი ბურგომისტრად დანიშნეს; დედაჩემი მალე ქვრივი იქნება!



1.

ისაკა ფენადეს სწორედ მაშინ გამოუძახეს სამმართველოში, როდესაც თავის საქმეთა მმართველთან ერთად მეტად საინტერესო საკითხს არკვევდა. სამი დღეა, რაც ისაკა და საქმეთა მმართველი არკვევენ: ვის დანიშნავენ ვებებრთედა № ტრესტის დირექტორად. ეს დირექტორი ს-ვაჯან გადაიყვანეს და ადგილი განთავისუფლდა. მერე რა ადგილი... „ზისი“ და „ემადინი“... მეურნეობები... ხშირი მივლინება რაიონებში.

ისაკა ღრმად იყო დარწმუნებული, რომ მას არ ასცდებოდა ეს ადგილი, მაგრამ ხმადასმულა ამ ახრის გამოტყმას ვერ ბედავდა. საქმეთა მმართველს სრულიად არ აინტერესებდა ისაკას დანიშნავენ № ტრესტის დირექტორად თუ მისაკას მაგრამ ზრდილობის გულისათვის ეუბნებოდა:

— სწორედ თქვენ დანიშნავენ, ამბ. ისაკ! აბა ესტატეს ხომ არ დანიშნავენ? არაფერზე უარს არ გეტყვი და არაფერს არ გაგიკეთებ.

— აჰ, ნუ მეუბნები! შეაწყვეტინა ისაკამ, № ტრესტი დიდი დაწესებულებაა, მაგას ვინ გასწავლებს?

— ჩემთვის კი ძალია: საწყვენი იქნება თქვენი მოშორება, — განაგრძობდა საქმეთა მმართველი. — სულ სამი თვე არაც ჩვენთან ხართ და შესძარით ყველაფერი.

ამ დროს ტელეფონის წკარუნი გაისმა. ისაკამ ერთხანს აცალა ტელეფონს წკარუნი, შემდეგ ზღაზღუნით აიღო მილი და ყურთან მიიღო. მიიღო და უტბად შეიცვალა ფერზე.

— მესმის, ანლაფე! — და როცა ტელეფონის მილი დასდო, ფერზე კვლილმა ძლივს ამოისუნთქა: ჟჰ, მეძახიან, იქ მეძახიან... არავითარი მასალები არ წამოიღოთო... ახლავე გამოცხადდითო... ალბათ... რადგან მასალები არ უნდათ...

— ალბათ თქვენი კანდიდატურაა წამოყენებული, — დამთავრა საქმეთა მმართველმა. — მოგილოცავთ... გზა მშვიდობისა...

2.

მოსაცდელ ოთახში რამდენიმე კაცი უცდიდა მიღებას. ისაკამ გადახედა და გაიფიქრა

— ჰმ... ალბათ ამათაც შესარჩევად გამოუძახეს. მე ვჯობივარ თუ ესენი? მართალია, მე სამი თვეა რაც მეურნეობის დირექტორი ვარ. მაგრამ ხომ შეუძლიათ დახლოებით მაინც შემაფასონ?

და ისაკას სწრაფად გაურბინა თვალწინ მისი მოკლე დროის დირექტორობამ მეურნეობაში:

— სანამ მეურნეობის დირექტორად დანიშნავენ, ისაკა ჩვეულებრივი ადამიანი იყო. ჩვევებიც უბრალო ჰქონდა. მას შემდეგ კი, რაც დირექტორად დანიშნეს, უცბად გამოიცვალა. პირველ ყოვლისა სალამის მიცემა მიატოვა. სალამს მხოლოდ ზემდგომებს აკლევდა. ამით, რასაკვირველია, ავტორიტეტს ჰქმნიდა. მეურნეობაში მოსვლის მერე დღესვე თავისი წინამოადგილის ყველა განკარგულებები დაიწუნა და გამოაცხადა:

— მე აქ მოვედი, რომ გაჩვენოთ თუ როგორ უნდა მუშაობა, ვიწყებ რეორგანიზაციას. მართლაც დაიწყო „რეორგანიზაცია“. ორი ოთახი გააერთიანა და კაბინეტად გაიხადა. ზოგი კედელი გამოიღო, ზოგიც ახლად ააგო. პარკეტის ფაქტური აპყარა, უბრალო დააგო. ზედ ლინოლეუმი გაჭფინა.

ერთის ნაცვლად ორი მდივანი გაიჩინა. თათბირი მოიწვია და განაცხადა: დისციპლინა არ გივარაუბო, ამხანაგებო! დაივიწყეთ, რაც იყო ჩემამდე! არავის არ მოგერიდებთო! რას იზამ, ომია! მე როცა ვასწოვებ ჰქალაქს, ეს იმას ნიშნავს, რომ მე თქვენზე მეტი ვიცი. გაიკეთ ეს! მაგალითად, უფროსმა ეკონომისტმა ქალაქი მომიტანა და შიგ სწერია: „პრობლემა გადაკვეთი“. ჯერ ერთი: ვინ მისცა ეკონომისტს უფლება პრობლემის გადაჭრისა? პრობლემებს მე ვჭრი. შემდეგ უნდა დაიწეროს „პრობლემა“ და არა „პრობლემა“... და თუ მივიღე სასტიკი ზომები ნუ დამენდურებით. რას იზამ, ომია!

თანამშრომლებიც გაყუჩდნენ...

რემონტის დამთავრებისა და დისციპლინის დამყარების შემდეგ, ისაკა რაიონში გამგზავრა თავისი განყოფილების დასათვალისწინებლად. დათვალისწინება ყველგან „მასების გააქტივების ნიშნის ქვეშ ჩაატარა“. მოაწყო კრებები, კრებებზე თვითონ გამოდიოდა მოხსენებებით. საოცარი იყო ეს კრებები. ისაკა აღფრთოვანებით ორატორობდა. თავმჯდომარე თვლემდა, აუდიტორიას ეძინა.

3.

— უნდა გავდროშავოთ კულტ-მასობრივი მუშაობა, — ამბობდა ისაკა, — უნდა ახლოს მივიდეთ შასებთან. ძველებურად ვერ ვიმუშავებთ, სიძნელებია, მაგრამ რას იზამ, ომია...

მეურნეობაში დაბრუნებისას ისაკას ბევრი გადაუღებელი საკითხი ღახდა. ამ საკითხების გადაჭრა იოლად შეიძლებოდა. მაგრამ ეს საკითხები „პრობლემებად“ იყო გამოცხადებული და ჩარევას ვერავინ ბედავდა.

— ამბ. ისაკ, სამზარეულოში ქურა ჩამოინგრა და უკვე ერთი კვირაა, რაც ცხელ კერძს ვერ ვაძლევთ მუშებს...

— ამბ. ისაკ, ეზო ნავით გაიყო და უთქვენათ ვერ გადაგვიტანია.
— ამბ. ისაკ, წყლის ფული ვერ გადავირცხეთ უთქვენთ და...
— კარგი! კარგი! — შეაწყვეტინა ისაკამ. — მაცალეთ საქმეებში ჩ. ხედვა, რომ ბლემების გადაჭრა. უნდა ამოვითმინოთ... რას იზამ, ომია!

4.

— ამბ. ფენადე, მობრძნდით!
ისაკა გამოთრეკა ფიქრებიდან. წამოიჭრა: საველო გაიწვია. თმაზე ხელი გადაისვა და მტკიცე ნაბიჯით შევიდა სამმართველოს უფროსის კაბინეტში. ისაკამ იცოდა, რომ ეს უფროსი მტკიცე და მიუდგომელი ხასიათის იყო.

— დაბრძნდით! — მიმართა სამმართველოს უფროსმა ისაკას. — რა გააკეთეთ ამ სამი თვის განმავლობაში?

— ჩემს წინაშე დიდი სიძნელები იყო, მაგრამ გადავლახე... ჩვეტარე რეორგანიზაცია... განვამტკიცე დისციპლინა... დავათვალისწინე რაიონი... გავდროშავე კულტმასობრივი მუშაობა... ახლა მინდა გავეცნო მეურნეობა წინაგან ვითარებას, ომთან დაკავშირებულს. ჩემს წინაშე დგას პრობლემები, მაგრამ გავეძლებ... რას იზამ, ომია...

— კნაა! — შეაწყვეტინა სამმართველოს უფროსმა. — თქვენ გადაყვანილი ხართ ძირა სამუშაოზე...

გაკვირვებულმა ისაკამ წარბები ხევით რომ ახიდა, უფროსმა მოკლედ მოუჭრა:

— რას იზამ, ომია!

კოდონს ჰორძია

განდილების კარბთან

გაზეთები აღნიშნავენ, რომ მუსოლინი უსაქიურად შერყეულია.

ნახ. მ. ვაღბოლსკისა



დუწის სურდა ამაღლება, მიტომ ღვრიდა სისხლის ღვარებს და... მოესწრო, მიადწია თავის განდილების კარებს.

ასლიში გერმანულმა დაჯგუფებამ 1,356 სტუდენტო.
გაზეთებიდან

ნახ. ნ. ნადარევილიანი.



ღმდა: — ჩედავ, ბაპუკო სტუდენტები მიყავთ.
— უნივერსიტეტში?
— არა, კონცხანაკში.

შალაპატი

გერმანულმა კონცხანაკში ხელდება ერთერთი ორი პოლიცელი.
— გერმანულმა, ლუბოლდ, შენ რა მიზეზით მოხვდი ამ ვუჯო-
ხეთში?

- გერმანული ზურგომსტრის მკვლელობა დამბრალდა...
- შენ, როგორ გადარჩი ჩამობრალდას?
- სრულიად შეუმთხვევით. ამ საქმეზე ორნი ვიყავით დამტყდინი, მე და ერთი ებრაელი. გამოძიებით დამტყდელა, რომ არც ერთი დამბრალე არ ვიყავით, მაგრამ, რადგან წამდელი დამბრალე მათ ვერ იპოვეს, სასამართლომ დაადგინა თუქცა არ დადასტურდა ზურგომსტრის მკვლელობაში ებრაელ ისე ვიტყვისკი და პოლიცელს ლეიპოლდ ადამოვიჩის მონაწილეობა. მაგრამ სასამართლო მაინც იმ აზრისაა, რომ ებრაელი ისე ვიტყვისკი არავითარ შემთხვევაში არ დასწავიდა ზურგომსტრის და მოქალაქედა, მას თუ ვი ამის შესაძლებლობა იქნებოდა, ვინაიდან ის ებრაელი და მკვლელობისკერი ვი იყო წინადა სისხლის არიელი, ამიტომ მზადდებულ ისე ვიტყვისკი მისჯაოს ჩამობრალდა.

რაც შეეხება პოლიცელს ლეიპოლდ ადამოვიჩის, სასამართლო ადასტურებს, რომ ის თუთულ ხელს შეუწყობდა ებრაელ ვიტყვისკის, რომ უყანასკნელს ვიტყვირად ჩივდნა ზურგომსტრის მკვლელობა, ვინაიდან მისი მტრობითი იყო: ვესტაპოს ერთი პატარა საგანში ერთად მოვიმბრდნენ მთელი სამი თვი.

მოვიღე რა ყველაფერი ეს მკვლელობაში, შევესაჯეთ მისი სიკვდილით დასაჯა, მაგრამ ვინაიდან პოლიცელი ადამოვიჩი ვიტყვირად შექალღული ვან-ლონით დასეკ ახალგაზრდა და შვილებმა ვმოდღეს კარხის მუშად, მივიღე შენადაი, — მისამწეროლიად ვცხადი მისთვის სიკვდილის უმაროუება და სიკვდილით დასაჯე ვევეკულით სამეღამო კატორღი.

894868

ფაშისტურ განუთების რედაქტორებს

ამას წინათ ვიგებინა სტუდენტურად გამართული თამაშორე მოუწადა პეტის მუშაკებს, რომ მათ დაუმოუდნ ვიტყვირდებს ვაჭ-
ბორი, პოლიტიკური და სამხედრო მუშაკებისა.

გაზეთებიდან

შეგი ღრუბლით იფარება
მოხუცების (1) ნიკიტისმე,
არასოდეს არც გვიწინა
ჩვენ შიშვენი ასე მისზე.

მეც არ იცი რა მოველოდ
რას გეგუბის მომავალი,
მაგრამ მაინც რასაც მოსართ
მიზნობათი უნდა ვაღი.

აფიანათი ვარცა მინტ
ვიტეთ მოწილ აბრეშუმად
და რაც ხდება ფორმეტე არ ვიტყვი,
დავიწრუდდი და ვიეთი სხვა.

მას ვამბობდი და მინტ ვე
ხალსნი დავის სხვისი ავი,
ამბობდი რომ წენ იმე ვიგებთ,
რომ წავაგებო მთა, თავი,

ნაღბს ეს აყვრა, ნაღბს ვამბა
შეზოვდი, ვაწმინდური
და მას მარცხის წინაშეღმდნით
ვტარებდა მინით ღვრი.

და სინათლე იმზე ხალსნი
გაზეთისი რომ ვაიტანის,
ამას სჯობს რომ მინე ვასელებს,
შეც ციკლული ზევიტების.

მას იტყვითი იქნე ხეგმა
ვეგროვის რიგა თაღბი...
სულ იტყვითი გამართული
ცელიუბის მინათი ხალსი.

არავითარ არსად დავედი
სიწორი და გატყობად,
ენს წვერი მოადრინი,
საფიანთი ვართი ცრინობად ფრთხილს

გაზეთს მხედნი



„როგორ ვიჭირს ისა ვილირეს“

სამბოთა ვაჭირ-გერმანისი ურბანტე ვიწვია ამბიების დამბრალდა ვანი რეპრეზიდან
ნეიტრალურ ვეწებში ვამბინ მარეკლებს და ვიტყვითი, რომ უნდა ვიყავი თაინთი მარაგის და
უპირად ვინებებს რა ვადავამ მოაზრებებ.

გაზეთებიდან

ნახ. გ. ლომიძისა



მამლდინი—აი ბატონო, ამ კონკრა სახლს, რომელიც მდებარეობს სხამოლის ვანაპირა უბანში, ვავაფორმებთ
შქვეწმწახსებზე.

სახლს პატრონი—შეგდართოდლინი სახლი ამ ქუჩის ვადაცდელაო
მამლდინი—აროვარც ვიჭირდებ, ისე ვიღირ-დესო—ჩაბეგინა,—სანავიტირად იქ უმეზრად იქნებო.

ესტაბლის გამომიქმულს ვიჭირებო რაბი ტუსალი შევიკენება
გამომიქმულსა რაოლს სია ვმოლო და მას ვრებს მამარა:

- ვინ არის ზეგდრინი?
- შე ვარ! — უმასება ტუსალითაგენა.
- დაჯეკით.

ტუსალი ვრტელ ვერხზე ჩამოუდა.

- ალალტორცი?
- შე ვარ!
- დაჯეკით! — ისიც ჩამოუდა.
- მართალტორცი?
- შე ვარ!
- დაჯეკით!
- უმასელოინი?
- შე ვარ!

— დაჯეკით! შე ვეკვლებდი ვიჭირების სხელოთ, რომ რაბივე
პატამპი თავისუფალი ხართ, შეგდლით ვაჭრანდლით

— მოიღობი, ვიჭრამ მინტრეკებს, რისთვის ვიყავი ზუთი თვის
განმავლობაში დამატრინებულნი — იკითხა ერთმა.

- მე? — იკითხა მეორემ.
- ვაგებობის ნილაფზე.
- შე? — შეგეტახა მესამემ.
- რაოდ მზეხის ვამო.

მეოთხემ, რომელსაც შეგავსი კითხვა უნდა მიეტე, ხმა ჩიციანდა:
იცოდა რასაც ვეკვლიდა.

სახი

ნახ. ნ. ნადარევილიანი



— რაბი ვამბს ახე მხიარული სხეზე
— იმიტომ, რომ შეგერა საბალოთი ვამარჯებებო...
— მას გუფლიად არ ჩაუვლია ვეწებლის პრამა-
განდაბ?
— არა, მე შეგერა, რომ ვამარჯებებს სხიარულე
და ფაშისმი დებობი.

თარჯიზანი

როცა ფაშისტები წინ მოიწოდებენ და ჩვენს ქალაქების დრო-
შითი ვიჭირებებს ახლანდენ მამსა თვის ვაჭრობებს ვაბრცხდა:

— მე რაიეთი ვარსკვლავდ სუ გამოვიდით, ბუნებითი ნამოთფი
ნარი, რუსულენ ენა ვარგელ ვეცი და როცა ახალ ქალაქებს ავიღებთ
თარჯიზანიდ ვამოვადგებთ.

როცა ჩვენს ვაჭრს ვგრამხელებს ზედინდ ავმა დამბრცხება
და მამსდ ცხად ვაიგდეს, მან ჩვენს ოფიცრებს ვაბრცხდა:

— მე ახე სუე მოიწოდებთ, რომოც უზრალთ ვარ ისიცეს, ვე
რუსულენ ენა ვარგელ ვეცი და როცა ოფებს ვერინებულ ქალაქებს
ავიღებთ თარჯიზანიდ ვამოვადგებთ.

გალბ

იღვ

მთამბოკროსა

ბერლინი. მოვემზარებინი საპატრო თავდასხმების გამმორცხამ
ღლიდ ვამპროფენბელი ვიგულენა მოხლანდეს პტრინდის რანალობაზე.
მამსა წინამ პოლო დროებში რაბიწიმე თაქული კოლორანი დიქ-
ლო. კიდევ უფრო ვიქმებურ ვამპროფენბებს ახლო მომავალში
შეგდლინი.

მიტინა

შვითი უმისხანა

პატიო, მიტინა სიათმა ისე ვამბო, რომ ვერმინის საოჯუ-
ციო ვარის არც ერთი ყვარხის შეწინა არ დანერეულა ფრანგი
პატრიოტების თაფლსმისიან.

ახალი სინი

მიუწეწი. თერაში მოცელოდელ ვეკენებს ხელმძღვინელოთ
შეგდრინის შემდეგ მიტრეს ახალი სხის ფიქურერი დაეგდრინის
წინებდა დასმდ... ენიებმა ამ ავადმყოფობას დაარტყეს იგდლან.
ქალია მარცხოტოკა.

ნახ. ლენისა



— ფიურერი მუსოლინის მარცხის შემდეგ ბედნიერად თვლის თავს, რომ მის ზეგით არც მეფეა და არც რომის პაპი.

— საიდან იქნება, როცა მის ზეგით ადგილი აღარ არის: მთელი სივრცე მოკავშირეების ყუმბარმშენებით არის გაჭედილი.

უკონგის იუმორი

არც მკვდრები და არც დაჭრილები

— ობერ-ლეიტენანტო ზემმერ, მოგახსენებთ რამდენი მოკლული და რამდენი დაჭრილი.

— ბატონო მაიორო, მაქვს პატივი მოგახსენოთ, რომ ჩემს ასეულში ყველაფერი რიგზეა. როცა ზუსები დაგეწივნ, ყველანი ცოცხლად ჩაიდგეს ტყვედასე რომ არც მკვდრები და არც დაჭრილები.

— თქვენ როგორღა მოაღწიეთ აქ?

— როგორც ჩვეულებრივად, ბატონო მაიორო, მე ვიყავი ჩემი ასეულის წინ.

დაიგახსურა

გერმანულ კომენდანტთან მივიდა უნგრელი ჟურნალისტი და სთხოვა ეჩვენებინა მისთვის ნამდვილი რუსი პარტიზანი.

კომენდანტმა აცნობა ამის შესახებ ქანდარმერის უფროსს. ქანდარმა მოისურვა წარმატებით თავი გამოეჩინა მეგობრულ პრესის წინაშე, გადასწავილა შეგეტყუებია უნგრელისათვის თუ ეს აგენტი. მან გამოიწვია ერთი გამცემი, ადგილობრივ მკვიდრთაგან, გამოაწყო სათანადო და დაეკლა ადვარება თავისთავი პარტიზანულ რაზმის უფროსად, რომელიც თითქოს განადგურა ადგილობრივმა ქანდარმერისამ.

უნგრელი დიდად კმაყოფილი დარჩა „პარტიზანის“ პასუხებით და გულაჩუყებულმა განუცხადა კომენდანტს:

— არ შეიძლება, ეს პარტიზანი ჩამოახრჩოთ ჩემი თანადასწრებით, რათა მე საშუალება მექნეს ეს მემგნტი გადავიღო ჩემი ფოტო-აპარატით და შემდეგ მოვითავსო ჩვენს გაზეთში?

კომენდანტმა გადასწავილა ეს ამოცანები უნგრელისათვის და გასცა ბრძანება ჩამოეხრჩოთ „პარტიზანი“. მიუხედავად დიდი პრეტენსიისა და ყვირილისა ის იქვე ჩამოახრჩეს.

მართაღმართი გამოსავალი

— როგორ უნდა გადავიჩინოთ თავი, კარლ, რუსებისაგან?

— ერთადერთი საშუალებაა ასწიო სწლები თავის ზეგით.

ანუგეზა

— ოჰ, ფრიდრიხ, მე მეზმანა კომპარტული სიზმარი: ვითომ შინ დაებრუნდი და ვხედავ, რომ ვიღაც წვირიანი რუმინელი ვალე უსება ჩემს გრეტუნს.

— ჰანს, ყოველად შეუძლებელია ეს მოხდეს. ნუ გეერა სიზმრების: შინ შენ ვერასოდეს ვერ დაბრუნდები.

ამხანაგო ნიანგო!
მინდა გაგაცნო კახეთის მატარებელში შეუშვებლობის ახალი წესი: ეს გახლავს ეგრედწოდებული „პლაცკარტი“.

ალბად ჩაიცივებ და ჩაილაპარაკებ:
— პლაცკარტი რა გაცნობა უნდა! პლაცკარტი ხომ ვაგონში დანომრილი ადგილის დაბეჭდას ნიშნავს, რომლის დაკავების უფლება მხოლოდ ბილეთის პატრონსა აქვს.

თუ შენ ამას კახეთის მატარებელზედაც იფიქრებ, აშკარად შესცდები, ამხანაგო ნიანგო!

პლაცკარტიანი ბილეთის ალება კახეთის მატარებელზე ახლა იმას ნიშნავს, რომ მატარებელში შაბათობით არ შეგიშვან უბილეთო ხულიგნები.

ეს კიდევ ცოტაა— შეიძლება გვერდებიც შეგიხურონ იმავე უბილეთობაში.

ესეც ცოტაა. შეიძლება ხელიდან ჩემოდანი განმარტვან და თავში დაგთხლიშონ, იმავე უბილეთობაში. და საერთოდ, მიგიყვანონ იქამდე, რომ ვაგონიდან გადმოგიძახონ:

— პლაცკარტი აგიღია? — გეტყვიან ხითხითით ისინი, — მამ და რჩი მაგ პლაცკე — ზი-ზი, ზი, ზი!

როგორ? ეს ხომ აღმაშფოთებელია, სად არის ვაგონის გამყოფი, ამ მატარებლის უფროსი, და საერთოდ მცველი? — იკითხავ შენ.

საქმეც სწორედ ეგაა, ამხანაგო ნიანგო, რომ შაბათობით, მას შემდეგ, რაჟი ჩამოდგება კახეთისაკენ მიმავალი მატარებელი, იშვიათად მოჰკრავ თვალს ვაგონების გამყოფებს. ისინი გაალებენ კარებს, ფანჯრებს და შეიხიხნებიან თავიანთ კუბეში. ხალხი კი — ივრილებს და იწყება ზედახორა: ხურჯინები, ღვინის კასრები, ჩემოდნები, მიძეუებიან ფანჯრებიდან, იჭედებიან კარებში, ჯიკაობენ, სერილობენ იმათ თავებზე, ვინც წესიერებას მოსთხოვს, ისმის „მადიანი“ გინება, მუქარა — ყვირილი.

ეს ამბები განსაკუთრებით პლაცკარტიან ვაგონში

ხდება. როგორც წესი, აქ გაყიდულ ადგილებს ან უბილეთობები იკავებენ, ან საერთოდ ეგუფიქს უნგრელი გინც მისაწრებს. უშედეგოდ რჩება ადგილს პატრონის პროტესტი და მგზავრები — ბრლუთხით ხელში — რჩებიან გარეთ, ვერ ახერხებენ მატარებელში შესვლას.

ასე მოხდა, ამხანაგო ნიანგო, 18 დეკემბერსაც.

წინორში მიმავალ მატარებლის № 7 ვაგონში (პლაცკარტიანი ვაგონია) შეუშვეს საერთო ვაგონების მგზავრები, ფანჯრებიდან გადაძვრენ უბილეთო ხულიგნები. როცა პლაცკარტიან ადგილების პატრონებმა დიდის გაჭირვებით მიაგნეს მატარებლის უფროსს გოლეთიანს, მან ჯერ თითქოს „მიიღო ზომები“, რამოდენიმე უბილეთოს შეუყვირა, მაგრამ მერე „განუშარტა“ დანტერესებულ პირებს:

— გაახილეთ თვალები, ამ ხალხში რას გააწყობს ცაცია?

— კი მაგრამ, ჩვენ რა გქნათ?
— რაც გინდოდეთ ის ქენით.

ასევე „ტკბილად“ გამოელაპარაკა მგზავრებს გამცილებელი ჩირინაშვილი, (რომელიც ბოლოს იხოვეს).

— რას მიედ-მოვდებით, არ იცით რომ დღეს შაბათია? შაბათობით ვინ მოგცემთ თქვენი ადგილის დაკავების ნებას?

— მაშ ჩვენ რა გქნათ? — შეუვიხიხნენ ან ენაშაჰრიანს.

— თავში ქვა იხალეთ და ისა ქენითო, — ურჩა მან მგზავრებს.
ამ ტკბილი სცენების შემდეგ მატარებელი დაიძრა ის ბილეთიანი მგზავრები, რომელთაც მოახერხეს „თავში ქვის ხლა“, ესე იგი ვაგონის საფეხურებზე ჩამოკიდება მანც, — გახაში რევიზორმა ცერცვაქმ ასე დაამწვიდა:

— რა გაეწყობა, ჰიძებო, შაბათის ბრალია ყველაფერი.

ერთი გამოგვირკევე ამხანაგო ნიანგო, მართლა შაბათის ბრალია თუ ვილაკას უპასუხისმგებლობისა.

ფილიპონ წინარელი

სასკენი ნიშნავი

(თავისუფალი თარგმანი)

ტექსტი მ. მატუსოვსკისა

ნახ. ვ. ვასილევისა

ფაშისტური გაზეთი „ფელკისერ ბეობაზტერი“ წერს, რომ ომის მსვლელობაში გერმანია „მკვდარ წერტილთან“ გაჩერდა.

„შეტევისთვის ვერადები ცვცხლს გაუჩინო წკალს და ქვიშას!“
ტრაბახობდა გეგელსი და ქვეშ უხვამდა გრძობის ნიშანს.



მაგრამ როცა ჩვენი ლაშქრის ყუმბარების შესვლა წვიმებს, შედრკა მტერი. დაწოლისგან მოიხარა როგორც მძიმე.



მარცხს თან მოყვა მტრისა მარცხი, აერია მტერს დავთარი და კითხვითი ნიშნებისა გაზეთებში გაჩნდა ჯარი.

მოხვდათ ღნებრთან... დასავლეთით ვღენით ჩვენს მტერს წელმოწყვეტობს. და ფრიცები იძახიან: „მივადეკით ჩვენ მკვდარ წერტილს“.



დღე და ღამე ვმუსროთ მტერი, ეს საქმეა გმირის ზეგა, მტრის მიზანს და მტრის სიცოცხლეს მით წერტილი დაესმება. თარგმნა მ-ზარ

პორტრეტები

რას არ მერგება?

ბიჭოს, ვინაა რომ არ მასვენებს?
ვის რა წავართვი ან რა მაქვს სხვისი?—
„რაც არ გერგება, არ შეგერგება“,
ასე დამჩხავის ღამით და დღისით.

თუმც კარგათ ვიცი, — რომაა საქმე, —
არ მოსწონთ სხვები რომ მცემენ პატივს,
აბა რას ბრძანებთ? არა ვარ ღირსი?
თუ კი ასეა, ჩემი რათა გაღის?

განა იმიტომ, რომ არ იციან?
მერე რა, — სხვადა რატომ იცოდეს,
რასაც ვაქვებ, ჩემს საიდუმლოს
სხვა რატომ უნდა გამოიცნობდეს?



ბოლოს და ბოლოს, რა უნდათ ჩემგან:
რატომ პატივს ვცემ ნაცრობ ნათესავს?
ეს იმიტომ რომ ისიც პატივს მცემს,
მოვიმეკი იმას რასაც დავეთესავ.

მომარაგების ხაზით ვმუშაობ —
და შემოდლია სხვას დავეხმარო,
თუ არ გაეუწყობ სხვას ხელს საქმეში,
გულს ჩემსას სხვისგან რით გაეხაროს?

რა დააკლდება ჩვენს დიდ ქვეყანას,
ცინებს რომ მივცე ცოტა ზედმეტი?
განა ეს არის დანაშაული?
განა ამიტომ დამარტყან, კეტი?

რა უნდათ ჩემგან რომ დამჩხავიან:
„რაც არ მერგება არ შემერგება“?
ჰე, ეგ მე ვიცი, შერგებისათვის
თქვენთან მე დავა კი არ მექნება!

ფარნა ქვემეხაური

შრიტები და პარტია

ტყვე გერმანელმა ობერლეიტენანტმა განაცხადა: ამ უკანასკნელ
ხანს ოფიცრები ღანძლავა—გინებით იხსენიებენ ჰიტლერს. უწოდებენ
ჭარაფშუტას, გიჟს. ისინი იძახიან: „ჰიტლერი არის დამნაშავე, რომ
მელიც უნდა თავიდან მოვიშორეთო“.

გაზეთებიდან

„ჰაილ ჰიტლერ!“ — იძახოდნენ
ფრიცები და ვალტერები:
გზა რჩეულ ვრს არიელთა,
ვინ ჩვენ და ვინ სხვა ვრები.

მკვლელობით და ძარცვა-გლეჯით
ამაყობდნენ თავხედები,
და მსოფლიოს მთლად დაპყრობის
ჰქონდათ დიდი იმედები.

ფიურერის მზეს ჰფიცავდნენ,
მას უკრავდნენ მუღამ ტაშებს...

თან მძარცველნი ამალიებს
უგზავნიდნენ ხშირ ფეშქაშებს.

და ეხლა კი, როცა ბედმა
ულალატა ამ ვერაგებს,
და გრძობენ რომ სამართლის წინ
ყველა მხეცი პასუხს აგებს,—

მღერა იწყებს სულ სხვა ხმაზე,
ალბათ უნდათ თავის შევლა,
მაგრამ უკვე გვიანდაა
სინანული, თითზე კბენა

მ. გრიგალიძე

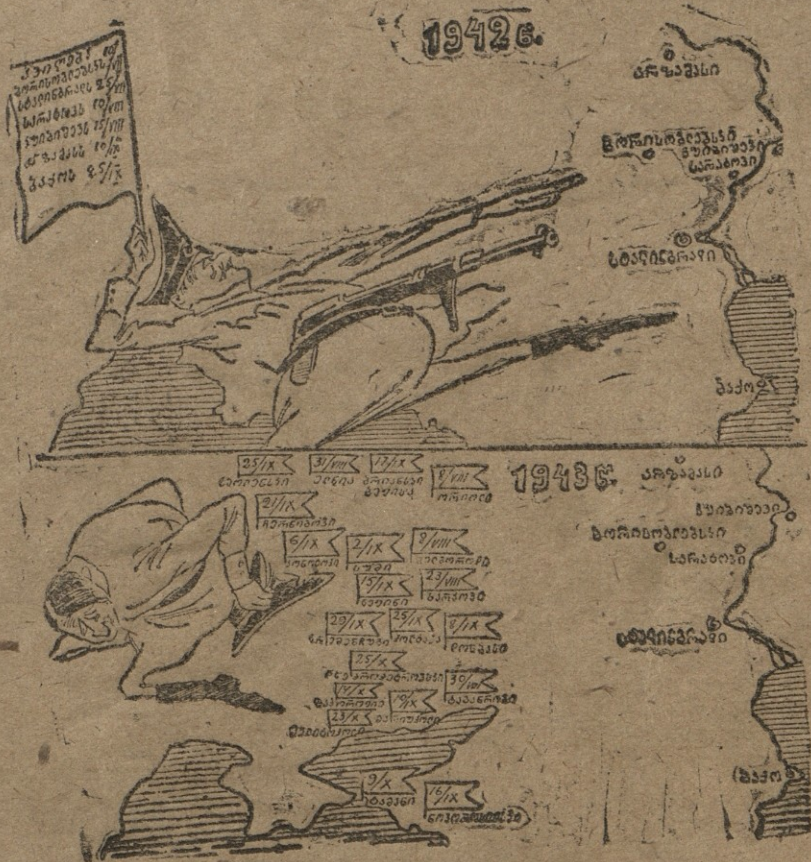
გერმანული ოსება და...

ამას წინათ ჩვენს ადამიანებს ხელში ჩაუვარდათ გერმანიის გე-
ნერალური შტაბის ერთი გერმანელი ოფიცერი. ამ ოფიცერს უპო-
ვნეს რუკა, რომელზეც აღნიშნული იყო გერმანელთა ჯარების
მოძრაობის გეგმა ვადების მიხედვით. ამ დოკუმენტიდან სჩანს, რომ
გერმანელებს განზრახვა ჰქონდათ ყოფილიყვენ ბორისოვლებსკში
ამა წლის 10 ივლისს, სტალინგრადში—25 ივლისს, სარატოვში—10
აგვისტოს, კუბინსკში—15 აგვისტოს, არზამასში—10 სექტემბერს,
ბაქოში—25 სექტემბერს.

ამს. სტალინის მოხსენებიდან მშრომელთა დეპუტატების მო-
სკოვის საბჭოს და ქ. მოსკოვის პარტიულ და საზოგადოებრივ ორ-
განიზაციათა 1942 წლის 6 ნოემბრის საზეიმო სხდომაზე.

(„კრესკოდლიდან“)

ნახ. კუკრინიკებისა



გერმანული ოსება და...

გუჯარათში

რუმინეთში ფართოდ გრძელდება „მავნე ხმები“. ამასთან ლაგვეზობებით პოლიტიკის მიერ ფაქტობრივად
წესდება მეთვალყურეობა ყველა რუმინელ მოქალაქეზე.

გაზეთი „საბჭოთა
ბიულეტენი“

ნ.ბ. დონოსა



— ჩემი აზრით ეს ხაკიბი... ხომ არაგინ გვუფერავს?
— მთელა, ჯერ კარი დავბურთო, ფანჯრებიც... ჩავაქრათ სინამდღე.

ნ.ბ. ს. ნადარეიშვილი

336 ანუ 337



— რუმინეთში ბრძოლით არაფერი გამოდის. ჩვენი მატალიონიდან ხუთაოდე ჯარისკაცი დაფრხოთ. ჩვენც აღმათ მალე ჩავგაბაღებენ.
— იმეღს ნუ კარგავ მანს, ჩქარა უნდა გამოგვეცვაღონ.
— ხანამ გამოგვეცვლიღენ ჩვენც ვაღავეცვღებოთ.